pag. 754.

Kos on palju poegesida,
Sääl on palju wandeeida,
Kuulda kurjemaid sõnuda.
Tütar hella liknukene
Tegi täbi isalegi,
Tegi täbi emale,
Suud surma suuwõsale,
Wiha weeri wendadelle.

№ 30.

Emakene memmekene
Lüü pda tuttu tuule poole
Salka jaju ilma poole.
Tuld tal lõiwad ruuna turjad,
Sädemeid lõid särju säärad,
Walku lõiwad warsa kabjad.
Talli föödin, talli joodin,
Talli ratsud rakendasin,
Akenist ma andsin heinad,
Läbi laudi lassin kaerad.

№ 31.

Muil on wiha munde peale —
Minu wiha wenna peale,
Wiha wenna naise peale.
Olgu wenda, wiigu wenda
Seda naista wõttemaste
Oma raha raiskamasta.
Andis raha raipeeste
Kibu tiiwa poolikusta.
Kuu tema kudus koti kangast,
Poole aastat peenikesta

pag. 755.

Aasta lassis labasta.
Niied nutsid, warwad wanksid:
Siia suitsu me sureme,
Palawassa pakatame.
Wiige küla wainijalle —
Küla karjassed kuduwad,
Õitsilised õiendawad.
Siburikkad säädwad niied.

№ 32.

Sain mina sulle saanudeksi,
Sinu tuppa tulleneksi:
Sul olid hüred äkkeeksi
Kassid kange wallastest,
Rotid roomade wahella.
Peiu kuulis, wasta kostis:
Mul ju kühnab kümme paari,
Hobu ühessa äästab,
Seemendele seitse paari.

№ 33.

Peretütar neitsikene
Aas tema kassi vetta tooma.
Kassi kaewu karganeksi.
Pere nuttis kaewukesta,
Peretütar kassikesta:
Oh mu kallis kassikene,
Kulda peada küsukene
Kääna käpa krutsikusse,
Katsu koorta kaane alta,
Wõta wõida witsikusta.
Ei ma mõista, ei ma märka